

tydning har dette Lovforslag kun indirekte; den Forøgelse, det giver Statsindtægterne, er saa ubetydelig, at det ikke er af Hensyn dertil, at Lovforslaget fremkommer.

Bramsen: Nogen videre Udredning af dette Lovforslags Indhold er ikke nødvendig, efter at den højtærede Finansminister har udtalt sig. Jeg kan ogsaa slutte mig til det heldige i, at der har været en Folketingsmand, der har henledet den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa, at det vilde være godt at lovgive paa dette Omraade, og at der derefter er blevet fremsat et Lovforslag i den Retning. Man har gjort den Beregning, at en Tønde Land ved Tobaksavl kan give 500 Kr. i Indtægt for den paagældende Ejer, og det er naturligvis væsentligt meget mere, end han kan faa ved anden Dyrkning. Det er begrundet i den af den højtærede Minister omtalte Toldforhøjelse, som fandt Sted i 1908, med 35 Øre pr. kg Raatobak af nærmere angiven Beskaffenhed. Hvad den højtærede Minister ikke omtalte — jeg hørte det i alt Fald ikke —, og som det dog kunde være rigtigt at nævne her, er, at den Afgift, der fordres, svarer til 138 Kr. aarlig pr. Td. Land. Dette hviler atter paa den Beregning, at vedkommende skulde kunne høste 800 kg Tobak pr. Td. Land. Den højtærede Minister har fremhævet, hvor usikkert det Grundlag er, som man bygger paa, naar man regner med Arealbeskatning i Stedet for med Produktbeskatning, og det er i og for sig umuligt at komme til et absolut rigtigt Tal for den Afgrøde, som vedkommende kan opnaa, da det i saa høj Grad beror ikke blot paa Jorden og dens Beliggenhed, men paa vedkommendes Flid, Indsigt og Forstaaelse af hele Dyrkningen. Saa har man sat 800 kg som et Slags Gennemsnit. Høsten kan maaske være mindre, og den kan være større, men vi gaa ud fra 800 kg pr. Td. Land. Der er nu opkastet Tvivl om, hvorvidt dette Middeltal, 800 kg, skulde være rigtigt. Jeg erkender naturligvis fuldt ud den højtærede Ministers humane Tankegang, naar han siger, at om det skulde være, at der bliver høstet mere end 800 kg pr. Td. Land, saa vil det være godt for den paagældende, saa maa man unde ham den Fortjeneste, for man har villet være paa den sikre Side, for saa vidt den afgiftspligtige angaar. Det kan jeg godt være med til, hvis der ikke kan være Tale om, at man paa den Maade kommer til at forfejle hele Lovens Hensigt. Hvis det skulde vise sig, at 1,200 eller 1,000 kg var det rigtige

Gennemsnit, vilde det blive en væsentlig Forrykkelse, idet den ganske ekstraordinære Beskyttelse, de paagældende nyde af Toldloven nu, og som skulde reduceres henimod den tidligere Lov, derved vilde blive væsentlig større, end den i tidligere Tid har været, hvilket altsaa var det modsatte af det Maal, man har stillet sig. Jeg ved ikke, hvorvidt Tallet 1000 kg kommer det rigtige nærmere; jeg har kun hørt, at 1000 kg pr. Td. Land af sagkyndige Folk anses for at være mere sandsynligt, ja, at der endogsaa kan naas et langt højere Kvantum, for saa vidt Talen er om særlig gunstige Forhold og særlig dygtige Dyrkere. Jeg tror nok, at dette Spørgsmaal kunde fortjene at blive undersøgt i et Udvalg, hvad jeg ogsaa senere vil tildele mig at stille Forslag om. Man kunde da maaske finde, at det Grundlag, hvorpaa Undersøgelsen hviler, som vel er Regeringens Grundlag, kunde trænge til en eller anden Rettelse, i alt Fald gaa vi saa Lejlighed til at undersøge, om Regeringens Grundlag er det mest plausible — et rigtigt Grundlag kan man jo overhovedet slet ikke faa i en saadan Sag og med en saadan gammeldags Beskatningsform som Beskatning af Arealet, hvorpaa den ene høster væsentligt forskelligt fra den anden. — At det vilde have været meget bedre, hvis man havde tænkt paa denne Sag samtidig med Toldloven af 1908 og den Forhøjelse af Tobakstolden, man da fik, er klart, men derved er der ikke noget at gøre. — Fiskalt vil Loven, mente den ærede Finansminister, ikke være af stor Betydning. Nej, den vil ikke kunne bringe os i Kr. af hvert 1000 Kr., som vi mangle. Finansvidenskabeligt derimod, om jeg saa maa udtrykke mig, mener man og jeg med, at Lovforslaget frembyder en meget betydelig Interesse, men at komme ind her paa skal jeg vel vogte mig for i de travle Dage, vi nu have. Jeg skal derfor nøjes med at anbefale Lovforslaget til Fremme.

J. Pedersen: Det er allerede mange Aar siden, at Spørgsmaalet var oppe om at beskatte indenlandsk Tobak eller forbyde Dyrkningen. Det var under den gamle Toldlov, da Tolden ikke var nær saa høj som nu. Der var i sin Tid Forslag fremme om at forbyde Dyrkningen, men det blev ikke gennemført, og man dyrkede saa videre i det smaa, for i det store har der jo ikke været meget, indtil vi nu fik den nye Toldlov. Der er for mig ingen Tvivl om, at den Forhøjelse, der nu foreslaas, burde have været gennemført sam-